

Pszichénk jó harcosként állja a sarat

Interjú a járványhelyzet
lélektanáról Kocsis Erika
pszichológussal

Madárlesen

Gazsi Máté fotója a legjobbak között

„Profi futballista szeretnék lenni”

Találkozás Vicz Larával a magyar labdarúgás napján

A falu jegyzője

Bemutatkozik dr. Sisa András – ahogy eddig még nem ismertük

Közerdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Faluház:

Tel.: 22/594-368

Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/594-072,

dr. Goda Lajos háziorvos

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.00–12.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta:

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig, tel.: 22/594-049

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőig és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517, Makai Kinga védőnő

Szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen)

11.00–13.00 (önállóan)

17.00–19.00 (kizárólag telefonos egyeztetés alapján)

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzet megbíztott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664, Gáfor János

Esély Gyermekjóléti Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Fotó: Mohácsi Klaudia

Felcsúti Hírlap

Címlapfotó:
Döme László Balázs

3 „Profi futballista szeretnék lenni”

Találkozás Vicz Larával a magyar labdarúgás napján

4 A falu jegyzője

Bemutatkozik dr. Sisa András – ahogy eddig még nem ismertük

Dr. Sisa Andrást senkinek sem kell bemutatnunk – gondolnánk... Csabdi, Óbarok, Bodmér, Felcsút, Alcsútdoboz, Tabajd és Vértes-acska jegyzője egyszerre hét helyen van „jelen”, szervezi és vezeti a polgármesteri hivatal, illetve az önkormányzat munkáját. András jogot végzett, s a közigazgatást választotta hivatásául, ám tudták-e, hogy falunk jegyzője diplomás történész is, akinek szakterülete a második világháború és a helyi háborúk hadtörténete, s akinek szenvedélye a makettelés? És azt gondolták volna-e, hogy „a törvényesség őre” annak idején gépészeti tudásra is szert tett, s autószerelőnek készült? Riportunkban, Szent András havában Sisa András – aki feleségével öt gyermeket nevel – egészen új arcát mutatja meg nekünk.

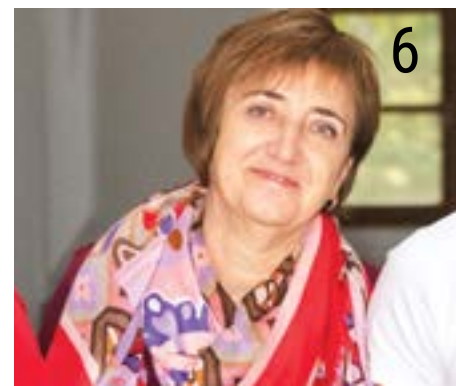
6 „A csoda velem történt meg”

Beszélgetés Csepeli Okszána kárpátaljai festőművésszel

„Minden, amit el lehet képzelni, az valóságos” – akár legnagyobb kedvencének, a XX. század festősenijének, Pablo Picassónak a gondolata is lehetne művészetének mottója. A kárpátaljai születésű, de házasságkötése óta Felcsúton élő Csepeli Okszána mindössze alig több mint egy évtizede, felnőtt nőként, feleségként-édesanyaként kezdett festeni. Azóta sorra születnek képei, melyeket különféle kiállításokon lehet megcsodálni. Mint mondja, a festészet irányzatai közül a szürrealizmus áll hozzá a legközelebb: amikor alkot, megszűnik számára a külvilág, s a vásznon életre kelnek, felszínre kerülnek a lélek legbensőbb, legigazabb rétegei. Okszána nem csupán a festészetben, de hivatásában, a tanári pályán is megtalálta önmagát: azáltal, hogy a Puskás Akadémia ukrainai növendékeit magyarul tanítja, úgy érzi, megérkezett, jó helyen van.

8 Jóságból horgolt játékbabák

Bepillantás az újbarki Kreidl Valéria és a japán amigurumi művészetébe

10 Pszichénk jó harcosként állja a sarat

Interjú a járványhelyzet lélektanáról Kocsis Erika pszichológussal

Nem ezt vártuk 2020-tól. Az elmúlt év merőben új helyzet elé állította az egész emberiséget. A járvány pandémiává alakult, s a vírus megjelenésével együtt változások sora köszöntött be az életünkben. Mindannak, ami körülöttünk-bennünk történik, súlyos hatásai vannak az ember mentális egészségére is. Ebben a mindannyiunkat érintő globális krízishelyzetben korábban ismeretlen pszichés reakciókat tapasztalhatunk – ezekről, illetve a megküzdési módokról beszélgettünk Kocsis Erikával, a Letenyey pszichológusával, aki megosztja velünk, mit tehetünk annak érdekében, hogy lelkiileg is átvészeljük ezt az embert próbáló időszakot.

12 Poszter

Ősz az arborétumban

14 Felhívás

Kezdődik a „fűtési szezon”

15 Felcsúti „édenkertek”

Elismerés a „Magyarország legszebb konyhakertje” program győzteseinek

16 Madárlesen

Gazsi Máté fotója a legjobbak között

18 Kert

A hideg téli napok teendői

19 Konyha

Láthatatlan tésztájú almáspite tetején, házi sárgabaracklekvárral

20 Harangszó

Minden adott életünk legszebb karácsonyához
A bezárt templomajtók tanítása

22 Mozaik

„Profi futballista szeretnék lenni”

Találkozás Vicz Larával a magyar labdarúgás napján

Nagy Enikő
Fotó: Barbara Gabriella

Hogy miért kezd egy kislány játékbabák öltöztetése helyett focilabdát kergetni, s nagylánként hivatásul éppen a labdarúgást választani, alighanem örök kérdés marad. A szépséges Vicz Lara évekkel ezelőtt kezdett el focizni, s teljesen elvarázsolta ez a játék. Olyannyira, hogy legnagyobb álma, hogy egyszer profi futballista legyen. S talán ez az álom nincs is olyan messze, hiszen mindössze 15 évesen a Puskás FC színeiben Lara ősszel bemutatkozhatott a női NB II-ben. November 25-e, a magyar labdarúgás napja alkalmából rendhagyó módon egy focistalánnyal találkozunk.

A női labdarúgás státusza – egy-egy ország kivételével – talán még napjainkban sem hasonlítható a sport férfiak által üzdött változatához, noha a lányok játéka kétségkívül egyre népszerűbb szerte a világban, s egyre többen karolják fel a szebbik nem futballját is. Különösen így van ez a Puskás Akadémián, ahol a női foci kitüntetett szerepet játszik. Felcsúton nyolc éve indult el a női labdarúgók képzése, a lányok futballja azonban a puskásos berkeken belül is szépen kinőtte magát. Jelenleg három korosztályos lánycsapat működik, az U14-es, az U16-os és az U19-es gárda rendre a bajnokság legjobbjai között zár, mellettük ettől az idénytől kezdve felnőttcsapata is van az akadémiának: Halászi Kinga együttese az NB II-ben mutathatja meg magát. Az óbarki Vicz Lara – aki az elmúlt tanévben végzett az Endreszben, s idén kezdte meg tanulmányait a Letenyeyben – a legkisebttől eltekintve minden korosztályban szerepet kap, tudására minden csapatban számítanak. Mi több, szeptember 5-én, a Puskás FC 4–1-es győzelmével végződött Fejér megyei rangadón, a Fehérvár FC elleni találkozón – a fiatalabb korosztályokból és a helyi lányjátékosok közül elsőként – a női másodosztályban, a felnőttek között is bemutatkozhatott már.

„Nagyon örültem, hogy az NB II-ben is lehetőséget kaptam, visszajelzés volt ez a számomra, illetve esély a tapasztalatszerzésre – fo-

galmaz Lara. – Sokkal nagyobb ott az iram, mint a korosztályos csapatokban, másabb a felnőttmezőnyben játszani. Külön öröm, hogy együtt léphettem pályára az edzőimmel, s hogy a példaképem, Halászi Kinga tanácsait követhettem.” Lara és a labdarúgás a véletlennek köszönhetően találtak egymásra: „Egyszer elmentem a bátyám egyik edzésére, s mivel nem voltak meg a fiúk, az edző gondolt egyet, és beállított engem is. Annnyira megtetszett a játék, hogy onnantól fogva minden edzésen ott voltam. Talán éppen az tetszik benne a legjobban, hogy ez nem olyasmi, amit sok lány csinál. Sokszor teszik fel a kérdést, kissé csipkelődve, hogy egy lány miért focizik. Engem boldogsággal tölt el a foci. Jelenleg védekező középpályást játszom, az edzők szerint az erősségem, hogy sok labdát szerzek a meccseken. Jól kijövök a csapattársaimmal is, azt hiszem, különleges lányok vagyunk, mert nem rivalizálunk, hanem segítjük egymást, és megbeszéljük, ha problémánk van. Más a lányok focija, mint a fiúké, mert nálunk nincsenek olyan kemény párharok, mint a fiúknál, de szépen kezdünk felzárkózni. Itt, az akadémián teljesen elfogadják és elismernek bennünket. Profi futballista szeretnék lenni. Sok mindenre megtanít engem a labdarúgás, olyan erényekre is, amelyek az életben majd előre vihetnek. Ezért is szeretem.”

A falu jegyzője

Bemutatkozik dr. Sisa András – ahogy eddig még nem ismertük

Dr. Sisa Andrást senkinek sem kell bemutatnunk – gondolnánk... Csabdi, Óbarok, Bodmér, Felcsút, Alcsútdoboz, Tabajd és Vértesacska jegyzője egyszerre hét helyen van „jelen”, szervezi és vezeti a polgármesteri hivatal, illetve az önkormányzat munkáját. András jogot végzett, s a közigazgatást választotta hivatásául, ám tudták-e, hogy falunk jegyzője diplomás történész is, akinek szakterülete a második világháború és a helyi háborúk hadtörténete, s akinek szenvedélye a makettezés? És azt gondolták volna-e, hogy „a törvényesség őre” annak idején gépészeti tudásra is szert tett, s autószerelőnek készült? Riportunkban, Szent András havában Sisa András – aki feleségével öt gyermeket nevel – egészen új arcát mutatja meg nekünk.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

A gépészettől a hadtörténeten át a jogig

„Bevallom, sosem voltam rossz tanuló – kezdi történetét András. – Ám mivel a szüleimmel együtt azt vallottam, hogy az embernek kétkezi tudást is kell birtokolnia, az általános iskolát követően az akkor kimondottan erősnek számító tatabányai gépészeti iskolába mentem. Gondoltam, nem árt, ha van egy szakma a kezembem. Azóta sem bánom, hogy ezt az iskolát elvégeztem, s autószerelői szakmát is szereztem. Ugyanakkor mindenképpen szerettem volna továbbtanulni. Mivel különösen érdekelt a történelem, jelentkeztem egy tantárgyi versenyre, amely az 1848/49-es forradalom és szabadságharc történetét dolgozta fel, bekerültem az iskolai csapatba, mellyel egészen az országos megmérettetésig jutottunk, ahol végül előkelő helyen végeztünk. Ekkor merült fel bennem, hogy történelemmel foglalkozzam. Jelentkeztem, s felvételt is nyertem az ELTE BTK-ra. Jól ment a tanulás, a hadtörténelem kimondottan érdekelt – később a diplomamunkám témája is ilyesmi lett. Közben jött a lehetőség a legjobb tanulmányi átlaggal rendelkező diákok számára, hogy áthallgassanak az akkori Államigazgatási Főiskolára, arra gondoltam, megpróbálom ezt is.” András legelső munkahelye aztán a szívének legkedvesebb témához kapcsolódott: a Hadtörténeti Múzeum hadisírgondozó-irodájában kezdett dolgozni, amely a hősi halált halt katonák sírjának és a háborús emlékműveknek a feltérképezésével foglalkozott. Ám a főiskolán a közigazgatásról szerzett tudását kamatoztatva András nem sokkal később úgy döntött, benyújtja pályázatát élete első jegyzői állására. „Vértestolnán kezdtem a pályámat, ahol rögvést belecsöppentem a jegyzői

teendők sűrűjébe, s ahol megtapasztalhattam, lényegében mi is egy jegyző feladata, később pedig Szárligeten megtanulhattam, hogyan lehet jól működő hivatalt kiépíteni – emlékszik vissza. – S ekkor kezdtem el a Pécsi Tudományegyetemen jogot hallgatni, amit kimondottan szerettem.”

„A törvényesség őre”

András tehát korábban is jegyzőként szolgált, mielőtt 2013 elején községünkbe érkezett: „Mindig kerestem a kihívást, az egyre komolyabb feladatokat, s egyszer csak jött a lehetőség, a korábbi felcsúti jegyző keresett meg, aki a járási hivatal vezetésére kapott megbízatást, hogy engem szeretne ajánlani a jegyzői pozícióra. Gondoltam, miért is ne? Persze sohasem egyszerű otthagyni a biztosat, az ismeretlent kedvéért, így éles váltás volt ez nekem, nagyobb felelősséggel és több feladattal. Ám ezzel együtt a munkám érdekesebbé és változatosabbá vált. Nap mint nap újabb és újabb lehetőségekkel és kihívásokkal találtam szembe magam, s ezek alkalmat adtak a tanulásra, a fejlődésre. Úgy gondolom, minden polgármesterrel sikerült megtalálnom a közös hangot, megbíznak bennem, s teret adnak az önálló munkavégzésnek, a személyes megoldásoknak is.” András jelenleg hét településért felel. Felcsút mellett Csabdi, Óbarok, Bodmér, Alcsútdoboz, Tabajd és Vértesacska tartozik hatáskörébe. A jegyzők igencsak sokrétű feladatait számos jogszabály foglalja össze. „Annak idején létezett egy hatásköri jegyzék, amely a jegyzőnek 3200 hatáskört állapított meg – árulja el András. – Úgy hiszem, olykor könnyebb egy részterületen profinak lenni, mint az összes jogszabályt ismerni, s szinte

csupán versenyzőként, de bírálóként is sokszor vett már részt hasonló megmérettetéseken, így többek között a rangos mosonmagyaróvári is. „A lényeg, hogy az eredeti illúzióját keltsd, s minden jellegzetességét visszaadd – mondja. – Egy-egy járművet különböző részletezettséggel lehet megépíteni. Nagyrészt nyers, festetlen műanyag alapanyagokkal dolgozom, a részletezéshez pedig többnyire műgyanta vagy fém alkatrészeket használok. Ahhoz, hogy a térhatást, a fény-árnyék viszonyokat is érzékeltessük, úgy vélem, egyfajta művészi szemléletre is szükség van. S persze kell a történelmi háttér, az adott típus ismerete is, szükséges tudni például azt, hogy milyen szögben nyílik a fékszárny, komoly kutatómunkát igényel hát a makettezés. Ugyanakkor rendkívüli töltetet ad, kikapcsolódást jelent számomra, mert ha alkotok, akkor az teljesen elviszi a gondolataimat.”

Nagycsalád egy csapásra

Gyermekei mellett persze változó, mennyi ideje jut Andrásnak az egyébként akár többszáz munkaórát igénylő makettezésre. „Jelenleg a második házasságomban élek, összesen öt gyermeket nevelünk a feleségemmel – meséli. – Az első házasságomból született a fiam, a feleségem, Csilla első házasságából pedig ugyancsak van két gyermekünk, egy fiú és egy lány. Ők hárman nagyjából egy korosztály – annak minden sajátosságával. Jól kijönnek, úgy érzem, testvérként is teljesen elfogadják egymást. Eleinte az első fiamnak volt furcsább a helyzet, hiszen neki nem volt testvére, míg a másik kettő a kezdetektől úgy tekintette, hogy így, együtt vagyunk egy család. Csillával, aki erdélyi lány, egyébként alighogy megismerkedtünk, össze is házasodtunk, mert annyira egyértelmű volt minden, egyeztek a céljaink és az értékeink, s megtaláltuk a másikban azt, amit kerestünk, ami kiegészítette egymást. Épp öt éve annak, hogy először találkoztunk, szóval jubileumi év a mostani. Egybekeltünk hát, s jöttek a gyerekek – egyből kettő. Nem számítottunk rá, nagy meglepetés volt, amikor megtudtuk, hogy ikreket várunk, két kislányt. Külsőre nem nagyon hasonlítanak, s mindkettő egész más személyiség, és persze a nagyobbakra tekintenek példaként. Azt vesszük észre, hogy a gyerekeknek is jobb, hogy együtt vannak, sokkal inkább igénylik egymás társaságát, mint bárki másét. Milyen érdekes az élet, hogy bár a feleségem és én is, mindketten egykék voltunk, egyszerre belecsoportunk a nagycsaládok életébe. Korábban talán egyikünk sem tudta elképzelni, milyen mozgalmas és hangos egy ilyen nagy család élete, főleg az ünnepek idején. A karácsonyt mindig itthon, de a szilvesztert most már hagyományosan Székelyföldön töltjük. Idén hiányzik majd, hogy nem láthatjuk a csodás havas Hargitát, és nem koccinthatunk az otthoniakkal 23 órakor a székely himnusz és 24 órakor a magyar himnusz után.”

minden területen otthon lenni. Ugyanakkor éppen ez az, ami változatossá teszi a munkánkat. A jegyzőt úgy is nevezik: »a törvényesség őre«, akinek volta-képp az a feladata, hogy előkészítse a polgármester döntéseit, s az elképzeléseit átültesse a gyakorlatba, úgy, hogy azok a jogszabályoknak megfeleljenek. A jegyző gondoskodik az önkormányzat, illetve a képviselő-testület működésével kapcsolatos teendők ellátásáról, gyakorolja a munkáltatói jogokat a hivatal köztisztviselői és más munkavállalói felett, dönt a hatáskörébe tartozó hatósági ügyekben, és koordinálja a különféle önkormányzati beruházásokat – hogy csak a legfontosabbakat említsük.” Mindemellett András a felsőoktatásban tanulókat ösztöndíjjal támogató Mészáros Alapítvány, a jól teljesítő helyi és környékbeli általános és középiskolásokat, illetve az otthonteremtésre készülő fiatal családokat támogató Vál-völgyi Fiatalokért Alapítvány, valamint A Puskás Akadémia Öregdiákjaiért Alapítvány kurátoraként is szolgálja közösségünket.

Harci járművek makettként

Ám a jegyzőség, a közigazgatás mellett András életében még most is szerepet játszik „történész-műltja” s legelső szakmája, gépészeti szaktudása. „Odahaza szeretek mindent magam megépíteni és felújítani, ha kell, betonozok, fűk-faragok, szeretem, ha koszos vagyok, szükségem van az ilyenfajta manualitásra” – vallja. A „military-makettezés” pedig édesapájától átvett kisgyermekkorai szenvedély számára. Otthonát különféle harci járművek, vadászgépek, helikopterek, tankok makettjei díszítik, hazai és nemzetközi makettversenyeken és -kiállításokon számos díjat nyert már el valóságghű alkotásaiért, sőt, nem

„A csoda velem történt meg”

Beszélgetés Csepeli Okszána kárpátaljai festőművésszel

„Minden, amit el lehet képzelni, az valóságos” – akár legnagyobb kedvencének, a XX. század festőzenijének, Pablo Picassónak a gondolata is lehetne művészetének mottója. A kárpátaljai születésű, de házasságkötése óta Felcsúton élő Csepeli Okszána mindössze alig több mint egy évtizede, felnőtt nőként, feleségként-édesanyaként kezdett festeni. Azóta sorra születnek képei, melyeket különféle kiállításokon lehet megcsodálni. Mint mondja, a festészet irányzatai közül a szürrealizmus áll hozzá a legközelebb: amikor alkot, megszűnik számára a külvilág, s a vásznon életre kelnek, felszínre kerülnek a lélek legbensőbb, legigazabb rétegei. Okszána nem csupán a festészetben, de hivatásában, a tanári pályán is megtalálta önmagát: azáltal, hogy a Puskás Akadémia ukrainai növendégeit magyarul tanítja, úgy érzi, megérkezett, jó helyen van.

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs, Varga Ildikó

„Nem volt könnyű döntés közel húsz év után otthagyni a korábbi munkahelyemet, az Endresz György Általános Iskolát, ahol matematikát és etikát tanítottam a gyerekeknek – kezd bele történetébe Okszána. – Nem volt ismeretlen a környezet, hiszen már tavaly is tanítottam magyar nyelvre a kárpátaljai labdarúgókat, s mivel egyre több fiú érkezett, s egyre több nyelvőrára volt szükség, meg kellett hoznom a döntést. Jelenleg hét fiút tanítok, ukránok, de van, akinek az édesapja magyar. A legtöbbet Munkácsról és Ungvárról érkeztek, némelyikük még ott kezdett el magyarul tanulni. Most leginkább az tölti ki az életemet, hogy velük foglalkozom, illetve olykor tolmácsolok, és hát nem unatkozom. Ahányan vannak, annyifélék, s mivel csak ritkán látogathatnak haza a családjukhoz, azt hiszem, kicsit olyan is vagyok nekik, mint-ha a második anyukájuk lennék. Szeretem ezt a szerepemet is.”

Az út Munkácstól Felcsútig

Okszána a kárpátaljai Munkácsra látta meg a napvilágot. Édesanyja közgazdász, édesapja építész volt, ő maga pedig az ungvári egyetemen végzett matematika szakos tanárként. Anyai nagyanyja magyar volt,

korán meghalt, unokáját nem taníthatta magyarul, Okszána édesanyja pedig nem beszélt az anyanyelvén odahaza. Okszána Magyarországon tanult meg magyarul, csupán alig száz magyar szót hozott magával az anyaországba. Férjével, a felcsúti Csepeli Lászlóval szülővárosában ismerkedett meg, s találkozásuk után nem sokkal meg is volt a lánykérés és az esküvő, s a fiatal lány ukrán nemzetiségűként, akkor még a Szovjetunióból 1992-ben települt át Magyarországra, éppen akkor, amikor összeomlott a gazdaság a térségben. „Ez sem volt könnyű döntés, egyedüli gyermekként eljönni hazulról egy teljesen másik világba – mondja Okszána. – Ismeretlen volt a nyelv, a kultúra, a társadalmi rendszer. Teljesen új életet kellett kezdenem. Elkezdtem intenzíven tanulni a nyelvet, de mivel a véremben van, gyorsan ment, s néhány hónapon belül, pici mondatokban ugyan, de már beszéltem. Bár Munkács mindig a szívemben marad, most azt mondom: itt, Magyarországon vagyok itthon.” Okszána lánya, Beáta már egy nyelvileg sokszínű családba született bele: négy nyelven, magyarul, ukránul, oroszul és angolul beszél, de latinul is tud, s miután elvégezte a nemzetközi gazdálkodást, egy amerikai nagyvállalatnál helyezkedett el.

Matematikatanárból festőművész

Áttelepülését követően Okszána a kajászói iskolában kezdett tanítani, később a felcsúti általános iskola tanára lett. Alig több mint tíz esztendője matematikatanárnőként találkozott a festészettel. „El kellett hinnem, hogy vannak csodák, merthogy a csoda éppen velem történt meg – írja le ezt a találkozást. – Évekkel ezelőtt a felcsúti alkotók társulatának alapítója hívott el egy tatai szakkörre, »Festeni jó!«, ez volt a címe. Nem is értettem, mit keresek ott, hiszen sem festeni, sem rajzolni nem tudok. Kaptam egy Munkácsy-ecsetet meg olajfestéket, leültem a vásznon elé, s bár az ecset a végére teljesen elkopott, megszületett egy festmény. El sem hittem, hogy az én művem. Ezután szakkörörről szakkörre jártam, új technikákat tanultam, az életem részévé vált a festészet, s már több kiállításon is bemutathattam a képeimet.”

„Megérkeztem”

Okszána közel egy évtizeden át zongorázott, mint mondja, meglehet, ez az, ami valamelyest közelítette a művészethez, s művészi hajlama tőle a festészetben tudott végérvényesen napvilágra kerülni. „Először a fejemben születik meg a kép, s aztán már csak felteszem a vásznonra, belül már tudom, hogy mi akar megszű-

letni, s azon kell dolgoznom, hogy ez a benső kép ott kinn legyen – fogalmaz. – Nem tűröm a korlátokat, a szabad színvilág az életem. Úgy hiszem, a szürrealizmus az én igazi közegem, Picasso művészete áll hozzám közel, a fantázia világa, a színek játéka. A festészet a legtisztább önkifejezési mód számomra. Egyfajta terápia. Amikor alkotok, megszűnik a világ körülöttem, csak a kép létezik, és én. S mivel annyira spontán, szinte maguktól rendeződnek a vásznon a színek, képtelen volnék kétszer ugyanazt megfesteni. Van olyan kép, amelyiknek egyetlen árnyalatát sem tudnám megismételni.” Ilyen Okszána egyik kedvenc alkotása, a Vágy, melynek színei szétválaszthatatlanul egymásba fonódnak, s egyik nem létezhet a másik nélkül. Szívének ugyancsak kedves alkotása Az én utam című festmény, mely egy kislányt örökít meg, amint egyedül sétál a zord sziklák között, s nem látni az útja végét. „Hasonló az én életem is – mondja Okszána. – Bár voltak segítők, mindent, amit elértem, magamtól értem el. Úgy érzem, most jó helyen vagyok. Megérkeztem. Már nem csupán a képekben szeretném megfogalmazni mindazt, ami a lelkemben van, hanem egyfajta missziónak tekintem azt is, hogy a fiúkat tanítsam. Szeretném átadni nekik azt a szeretetet, ami a magyar nyelvhez, kultúrához, szokásokhoz köt engem. Szeretném, ha másként látnák Magyarországot és a magyarokat. Magyar tanítok – meg talán az életet is.”

Jóságból horgolt játékbabák

Bepillantás az újbarki Kreidl Valéria és a japán amigurumi művészetébe

Egy „nagyra nőtt” zöld sárkány társaságában fogad újbarki otthonában Kreidl Valéria. Beszélgetésbe kezdünk, s rövidesen egyre több „hallgatóságunk” akad, előkerülnek a szelíd egyfejű pajtásai, a szépséges orchidealeány, a két manótestvér, a megannyi nevetős baba és hófehér angyalka, s lassanként feltárul az amigurumi varázslatos világa. Vali évekkal ezelőtt szeretett bele a horgolásba, azóta, ha csak teheti, horgolótűt és pamutfonalat ragad, s a rövidpálcák sorozatából meg is születik egy újabb kitömött játékbaba, amely nem egyszerűen műszálas töltettel van tele, de mintha csak lélek lenne benne. Az újbarki horgolóművész amellet, hogy többnyire saját kedvére horgol, alkotásaival sokszor csatlakozik karitatív kezdeményezésekhez. Elárverezett munkáinak bevételét legutóbb a felcsúti kötődésű Panna gyógykezelésre ajánlotta fel.

Nagy Enikő, fotó: Barbara Gabriella

„Már nem is tudom, mikor kezdtem, olyan régóta horgolok – meséli Vali, miközben egyik legkedvesebb babáját igazgatja. – Az amigurumit néhány éve ismertem meg. Megpróbáltam, volt, hogy nem sikerült, lebontottam, újra próbáltam, míg végül elkészült egy figura. Három-négy éve pedig a falubeli asszonyokkal álltunk neki horgolni, s létrehoztuk a helyi horgolóklubot. Mindig újabb és újabb mintát találunk ki, tanítjuk egymást, ötleteket adunk a másoknak. Legelső alkotásaink a templomi karácsonyfa díszei voltak – nálunk, Újbarkon csak horgolt angyalok és hópelyhek díszítik a fát. Ezután következtek a figurák.

Szeretjük azt a két-három órát, amíg együtt vagyunk, beszélgetünk, horgolgatunk.” Vali legtöbbször a Pinterestről kap ihletet, s több horgolós-fonalzós Facebook-csoportnak is a tagja, de megesk, hogy maga talál ki új mintát. „Mivel már rutinom van benne, általában egy hét alatt készítek el egy babát – meséli. – Szeretem az újdonságokat, szeretek újabb mintákat kipróbálni. Ha horgolok, akkor megfedlek mindenről, nagyon megnyugtató ez a fajta kézműveskedés. Ugyanannyira szeretem, mint a kert munkát. E kettő, a horgolás és a kertészkedés nélkül nem is tudom, hogy mi lenne velem.”

De voltaképp mi az az amigurumi? A furcsa elnevezés a technika eredetére utal, a kézzel készült, hor-golt, kitömött játékbabák Japánban „keltek életre”, s a kelet-ázsiai szigetországból indult hódítóúttjára a technika. Az amigurumik elkészítésének menetét pontos leírások rögzítik. Minden egyes figura alapja az úgynevezett mágikus kör vagy kezdőkör; minden esetben ezzel kell kezdeni. A legjobb 100 százalékos pamut alapanyagú Catania fonalból dolgozni, mely méteráru- és kreatívboltokban többtucatnyi színben beszerezhető. „Ezek a bábuk természetes alapanyagokból készülnek, és moshatók is. A belsejükben műszálas töltet van, a szemüket hímzem, habár kaphatók műanyag biztonsági szemek, jobb az, ami természetes. Rövidpálcák sorozata az egész, ráhajítás nélküli pálcákkal kell dolgozni, s ami az amigurumi elkészítésénél még lényeges, az a sorszámlálás – mondja Vali, akinek könyvelőként korántsem okoz gondot ez a művelet. – Lassan lehet haladni, de a végére rendkívül masszívak, szerethetők lesznek ezek a babák.”

Vali már a bicskei kertbarátok kiállításán is bemutathatta munkáit, ám többnyire a közösségi oldalakon lehet a figuráit megcsodálni. „Fonálárban szoktam eladni őket, a munkát nem számolom fel. Nem azért horgolok ugyanis, hogy meggazdagodjak, hanem mert szeretem. Ami esetleg befolyik, azt újabb fonalakra fordítom” – árulja el az alkotó, aki munkáival több jótékonyági kezdeményezéshez is csatlakozott már. „A horgolóklubbal először a gerincvelői izomsorvadásban szenvedő szárligeti kisfiúnak gyűjtöttünk, az egész ország összefogott érte, de talán a mi kis segítségünk is hozzájárult ahhoz, hogy a fejlesztését tudják folytatni – meséli. – Később az eredetileg Dániában kitalált projektbe bekapcsolódva a tatabányai kórház koraszülöttsztyálynak polipokat kezdtünk horgolni, a köldökszínorra emlékeztető csápok olyan érzetet képesek kiváltani, mintha a kicsi az anyaméhben lenne. Ezután a Panna Csodavilága Alapítvány számára fogtam gyűjtésbe, a felcsúti horgolókhöz csatlakozva Szecsódi Zsuzsa segítségével a Facebook jótékonyágilic-it-oldalán értékesítettem a babáimat, hogy az összeget a kislány gyógykezelésére ajánljam fel. Jól esik a lellemnek, ha tudom, hogy a horgolással másokon segíthettem.”

Pszichénk jó harcosként állja a sarat

Interjú a járványhelyzet lélektanáról Kocsis Erika pszichológussal

Nem ezt vártuk 2020-tól. Az elmúlt év merőben új helyzet elé állította az egész emberiséget. A járvány pandémiává alakult, s a vírus megjelenésével együtt változások sora köszöntött be az életünkben. Mindannak, ami körülöttünk-bennünk történik, súlyos hatásai vannak az ember mentális egészségére is. Ebben a mindannyiunkat érintő globális krízishelyzetben korábban ismeretlen pszichés reakciókat tapasztalhatunk – ezekről, illetve a megküzdési módokról beszélgettünk Kocsis Erikával, a Letenyey pszichológusával, aki megosztja velünk, mit tehetünk annak érdekében, hogy lelkiileg is átvészeljük ezt az embert próbáló időszakot.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Alighanem a pszichológusok számára is kihívást jelent a mostani helyzet, hiszen nekik is új az, ami a világban történik. Mit tapasztal, mi zajlik most az emberek lelkében, ebben az erős stresszhelyzetben? Melyek a legjellemzőbb pszichés reakciók?

– A koronavírus-járvány igencsak sarokba szorítja az átlagembert. Olyan kihívásokkal kell megküzdenie, amelyekre az utóbbi évtizedekben nem igazán volt példa. Mindig volt és van valamilyen mértékű stressz és szorongás az ember életében, ez a mindennapjaink része, de a jelenlegi helyzet valahogy más. Olyan szükségletek sérülnek, mint a biztonság, a kiszámíthatóság, a fizikai védettség, a viszonzott szeretet, a gyengédség, az érintés. Az ember úgy érzi, egyre nehezebben tudja fenntartani a biztonság érzetét, kontrollálni a helyzetet. Szükségleteink sérülése igencsak erős stresszhelyzetet generál, az emberek lelkében úrrá lesz a félelem, a szorongás, a pánik és a bizonytalanság. Sokféle vagyunk, sokféleképpen reagálunk. Sőt, viszonyulásaink alakulásában különböző fázisok figyelhetők meg. Az első fázisban fenyegetettség érzünk, indulati szinten reagálunk. A kezdeti hitetlenkedésünk, kérdőjeleink ismerőseink lebetegedését látva vagy a vírust saját bőrünkön megtapasztalva lassan eltűnnek, egyre többen kezdik komolyan venni a veszélyhelyzetet, egyre kevesebb a bagatellizálás. Tény, hogy összeszorul az emberek szíve, amikor a hírek nap mint nap a megbetegedések és elhalálozások számát közlik – megjegyzem, ez történhetne kiméletesebben is, a gyógyultak számával kezdve –, de a helyzet megélése, elfogadása talán megmarad a normális keretek között.

Milyen veszteségeket élhet most meg az ember az egyszerre rázúduló változások következtében?

– A mostani helyzet azért különleges, mert nemcsak mi, emberek vagyunk idegesek, feszültek, hanem körülöttünk a világ is nyugtalan, fáradt az amúgy is létező feszültségek miatt. Egy eddig ismeretlen vírus masírozik végig egy olyan világon, amely már előtte is kimerült volt. Gondolok itt az egyre gyakoribb terrorakciókra, a klímaváltozás következményeire, a felborult érték- és világrendre. Digitális eszközeinken keresztül olyan közel kerülnek hozzánk a világ gondjai, hogy szinte észrevétlenül hatásuk alá kerülünk, és akár bele is roppanhattunk, anélkül, hogy közvetlenül érintenének. Nyilván jó és hasznos a közösségi média, de ártalmas is, mert rengeteg a hamis hír, a torz információ is. A nap mint nap ránk zúduló változások, korlátozások akarva-akaratlan veszteségekhez vezetnek. Többen a munkahelyeiket és ezáltal a megélhetésüket érzik veszélyeztetve, vagy éppen el is veszítik azt. Nem látogathatjuk a nagyszülőket úgy, ahogy régen, és

bár mindez az ő érdeükben történik, pótolhatatlan veszteségekkel jár. Kimaradnak olyan pillanatok, élmények az unokák életéből, amit csakis a nagyszülőknél, a nagyszülőkkel lehet megélni, és ez fordítva is igaz. A diákok életéből hosszú időre kimarad a kortársakkal való közvetlen kapcsolat, pedig az kifejezetten fontos szerepet tölt be a személyiségük alakulásában.

Maga a pszichológus is a krízishelyzet részese, ugyanúgy benne van, mint bárki más. Személy szerint Ön hogyan éli meg a mostani helyzetet? Melyek azok a saját lelki tapasztalások, amelyek segíthetik a munkáját?

– Az iskolák bezárását megelőző napok valamelyikén a kollégákkal épp ebédelni mentünk, az aznapi folyamatos drasztikus hírek és negatív történések hatására a következő mondat hagyta el a szám: „Néha úgy érzem, jön a világvége!” Azonnal jött is a reakció: „De hát te pszichológus vagy!” Igen, pszichológus vagyok, de ember, anya, feleség, valakinek a gyermeke is. Sok-sok szerepünk van, melyek mind-mind az életünkhöz tartoznak. Pszichológusként fontos, hogy kiegyensúlyozottak és objektívek legyünk a munkánkban, de ugyanúgy meg kell küzdenünk a mindennapok nehézségeivel, ugyanúgy féltünk, ugyanúgy szeretünk, és ugyanúgy elbizonytalanodunk néha. Mindezek megélése hozzátesz nemcsak a személyiségünkhöz, de a szakmaiságunkhoz is, hiszen így tudunk hitelesek lenni a hivatásunkban. Én a legfájdalmasabbnak azt érzem, hogy nem láthatom a messze élő szüleimet, családtagjaimat, hogy elképzelhető, hogy az eddigi megsokkolt családi közös ünneplés elmarad, idén valószínűleg az ünnepeket szeretteinktől távol kell megélnünk. Ami még zavar, az a bizonytalanság, illetve a kiszámíthatóság hiánya. Mindig úgy éltem, hogy tudtam, merre tartok, mi a következő lépésem, szerettem tervezni. Ez mostanában átértékelődni látszik. Azért pozitív hozadéka is van ennek a helyzetnek, a közvetlen családtagok sokkal több időt töltenek együtt, olyan közös elfoglaltságokat találnak, melyekre korábban nem volt idő vagy lehetőség, vagy egyszerűen nem volt hozzájuk kedv. Lassan megtanulunk elcsendesedni, ami igencsak nehéz a fogyasztói társadalom folyton rohanó embere számára. Én magam sokat kézműveskedem, alkotok, olykor kifestem magamból a feszültséget, és olyan jó látni, hogy bár nem épp örömteli, pozitív gondolatok kavargtak bennem festés vagy alkotás közben, mégis a végeredmény kedves, vidám lesz, a szeretett színek, érzések azért ott vannak, nem hagytak cserben. Mindez arra enged követke-

zetni, hogy bár nagyon nehéz időket élünk meg mindannyian, pszichénk jó harcosként állja a sarat, és ha olykor elbizonytalanodik is, kis segítséggel ugyan, de képes megküzdeni a nehézségeinkkel.

A járványpszichológia létező lélektani terület, de talán nem gyakran kell „használni”. Mi az, amivel a mostani helyzet gyarapítja a pszichológia tudástárát?

– A járványkezelés és a pszichológia tudománya több ponton találkozhat egymással. A pszichológia elméleti kérdései, kutatási szempontjai, illetve alkalmazott módszerei nagy segítséget nyújthatnak azok számára, akik egy ilyen világméretű probléma kézbentartásán, megoldásán dolgoznak. A súlyos válsághelyzetekben tapasztalható jelenségek széles skálája – a krízisreakciók, a kockázatbecslés, a döntéshozatal, a csoportgondolkodás, az egyéni és kollektív pánikreakciók, mindezek kivetítődése a médiában – pótolhatatlan, értékes tapasztalatokat adhat a pszichológia számára. Hivatalosan a világjárványt is a katasztrófák közé sorolják, mivel az egyén és a közösség olyan változásokat él meg, amelyekben fizikai és pszichológiai keretek, törvényszerűségek borulnak fel.

Milyen módszerekkel segíthetjük a járványhelyzettel való megküzdés folyamatát, hogyan vészeltethjük át lelkiileg ezt a bizonytalan ideig tartó időszakot?

– Elsősorban a stresszel való megküzdés és a szorongás csökkentése a cél. Ennek elérését segítik az öngondoskodó technikák, gondolok itt a minőségi alvásra, az egészséges életmódra, társas kapcsolataink megőrzésére, a szeretteinkkel töltött minőségi időre, az énidőre. Hasznos lehet kijelölni naponta egyszer-kétszer legfeljebb fél órát, amikor híreket hallgatunk. Ne hagyjuk bekapcsolva a tévét egész napra, az állandóan ránk zúduló információ folyamatos aggodalmat kelt, és ezzel kimeríti bennünket. Maradjunk a hiteles tényeket megosztó hírforrásoknál. Keressük a pozitív dolgokat, helyzeteket, osszuk meg azokat másokkal. Gondolkodásunk minőségén mi magunk is változtathatunk. Beszéljessünk érzéseinkről, aggodalmainkról, és ne csak a negatív tapasztalatokat, de örömeinket, vicces élményeinket is osszuk meg másokkal. Érdemes magunkban többször elismételni, hogy ez a krízisállapot egyszer véget fog érni, ahogyan jött, el is tűnik. Az élet és a dolgok állandó változásban vannak. Vegyük számba erőforrásainkat, melyek voltak azok a dolgok, amelyek korábban segítettek a nehéz időszakokban. Tervezzünk, még akkor is, ha a jelenlegi helyzet átírja a terveinket. Relaxáljunk, olvassunk, alkossunk, beszéljessünk.

Melyek lehetnek a járványhelyzet pozitív hatásai az egyes ember és általában az emberiség életében? Hogyan juthatunk el oda, hogy a lehetőséget is meglássuk benne?

– Létezik, a pszichológiában az úgynevezett traumás növekedés fogalma, elmélete, miszerint a nagyon nehezen megélt élmények révén fejlődünk. A traumás növekedés a pszichikum egyik túlélő mechanizmusa. Tudatossággal, önvizsgálattal, ha célt tulajdonítunk a rajtunk kívül álló eseményeknek, könnyíthetünk a frusztráción, amit a helyzet miatt megélünk. A fogyasztói társadalom emberének nagyon nehezebb esik megállni, kikapcsolni, nem belemerülni a munkába és a feladatokba. A járványnak sikerült meghúznia azt a féket, amelyet mi, emberek nem tudtunk vagy nem akartunk meghúzni, mindig találva kifogást arra, hogy épp miért nem. A szűkebb emberi kapcsolatok a korlátozások ellenére erősödnek, a családok életminősége megváltozott, az emberek jobban odafigyelnek a saját egészségükre, empátikusabbak lettek, talán az önzés, az énközpontúság enyhülni látszik, észrevesszük, ha a szomszéd bajban van, segítőkészebb, törődőbb lett a társadalom. A jelenlegi helyzet mindannyiunk problémája, s már mindenki látja, hogy csak kellő következetességgel, odafigyeléssel, türelemmel, közösen tudjuk megoldani vagy túlélni, így az összetartozás érzése nap mint nap erőсödik bennünk, de azt is megjegyzem, hogy sem az egyén, sem a társadalom nem lesz már a „régiről” – és ezt pozitív hozadékként, vonásként teszem hozzá.

Ősz az arborétumban

Mohácsi Klaudia fotója

„Mindaz, amiért az ember töri, hajtja magát ezen a földön, mulandó, a sok gürcöléssel, törtetéssel elért legdrágább földi kincseinket is a rozsda szét-rágja, a moly megeszi” – írja Böjte Csaba. Milyen érdekes, hogy mindazért, ami a földön igazán értékes, nem kell fizetni, s még csak nem is kell igazán fáradni! A Nap minden reggel és este csodálatos műsort ad nekünk, de akad-e valaki, aki megtapsolja? Gyönyörködni a napkeltében és a naplementében – olyasmi, ami ingyen van. Kimenni az erdőbe, hallgatni a csendet, és sétálni egy nagyot a fák között, netán megölelni egy tölgyet vagy egy bükköt – nem kerül semmibe sem. Koszorút fonni a hajunkba a gyermek-láncfűből, táncolni a lehulló őszi falevek között, s aztán belehemperedni a levélhalomba, vagy egyszerűen csak üldögélni a parkban egy padon, s hallgatni a madárcsicsergést, a bogárzümögést vagy a tücsökzenét, este meg csak úgy nézni a csillagokat, netán hullócsillagot látni, s valami szépet kívánni – bármikor megtehetjük. Gyökössy Endre boldogmondásaival mindennapi szemlélődésünkhöz könnyedén ihletet meríthetünk: „Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.” „Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.” „Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük, és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.”

Nagy Enikő

A Székesfehérvári Katasztrófavédelmi Kirendeltség lakossági tájékoztatása Kezdődik a fűtési szezon

Az idei évben a fűtési szezon megkezdésével összefüggésben több eseményhez is riasztották a katasztrófavédelem tűzoltóegységeit. Ilyen esetekhez: tetőtűz, kazánrobbanás, pincehelyiség, kazánház telítődése füsttel, valamely személy CO-füstmérgezését szenvedett, melléképület-kazánház teljes terjedelmében égett. A hasonló esetek megelőzése céljából készítettük ezt a tájékoztatót.

A kémény potenciális veszélyforrás. A rendszeres ellenőrzéssel megelőzhető a lehetséges veszélyhelyzetek, elkerülhető a kéménytűz és a szénmonoxid-szivárgás okozta mérgezés. Az élet- és preventív tűzvédelem érdekében a lakosság legfontosabb tennivalója, hogy tegye lehetővé a kéményseprő szakemberek bejutását az ingatlanba, a kémény ellenőrzését.

A kémények rendszeres tisztítása nagyon fontos, hiszen a lerakódott korom begyulladhat, vagy eltömítheti a füstcsatornákat. A statisztikák szerint sok esetben a kitakarítatlan kémények okozzák a kéménytűzéseket, a CO-gáz visszaáramlását. **Ne próbáljuk házilag magunk, szakember nélkül javítani a kéményt, gázkészüléket,** mert ahhoz speciális szerszám, alkatrész, kellő szakismeret szükséges.

Az elektromos fűtőberendezések üzemeltetése nagy energiafelvétellel jár, aki ilyenre vált, annak érdemes a lakás villamoshálózatát felülvizsgáltatni.

A kályhák-kandallók elé helyezzünk nem éghető anyagú tálcát, és ellenőrizzük a füstcsövek rögzítettségét, a hősugárzók környezetéből a gyúlékony, éghető anyagokat távolítsuk el! **Begyűjtáshoz soha ne használjunk alacsony lobbánypontú éghető folyadékokat!**

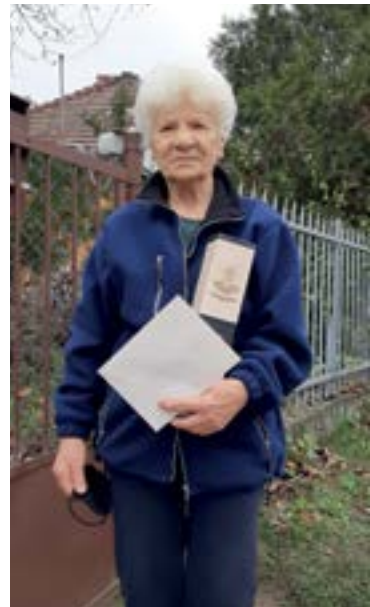
Kisgyermeket üzemelő kályhával, hősugárzó fűtőtesttel ne hagyjunk egyedül a helyiségben!

A szénmonoxid (CO) éghető anyagok (pl. fa, gáz) tökéletes égése során kelet-

kezhetsz. Színtelen, szagtalan, mérgező gáz, belégzése során a belélegzett mennyiségtől függően különböző tünetek jelentkezhetnek: enyhe fejfájás, émelygés, hányinger; lökötő fejfájás, álmoság, elmezavar, erős szívverés; eszméletvesztés, görcs, légszomj, halál. **A szénmonoxid-érzékelő elhelyezése nagy jelentősége van.** Az érzékelőt a padlótól, ajtótól, ablaktól, CO-forrástól legalább 1,5 méterre kell szerelni. Nyílt égésterű kazánjainknak „konkurenciái” lehetnek a különféle gépi szellőző berendezések. Ilyen szerkezetek a konyhai szagelszívók, a fürdőszobai páraelszívók, a kandallók, a klímaberendezések vagy akár a szárítóberendezés, hiszen ha a helyiségből nem jut levegőhöz, és az ablak sincs nyitva, akkor a kémény lesz a légutánpótlás egyetlen forrása. Amennyiben a legutolsó fűtés óta a lakásban átalakítás történt (homlokzati szigetelés, légtérscsökkentéssel járó helyiségleválasztás, nyílászárócseré, elszívóberendezés üzembe helyezése), szakemberrel vizsgáltassuk meg a biztonságos szintű légcseré meglétét!

Összefoglalva: élet- és vagyonbiztonságunk megőrzésének érdekében rendszeresen ellenőriztetni kell szakemberrel a lakásban lévő tüzelő- és fűtőberendezéseket, kéményeket, égéstermek-elvezetőket! Rendszeresen szellőztetni kell a lakást, illetve szellőztetőnyílásokat kell kiépíteni szükség esetén az oxigénbeáramlás biztosításra!

Ha Ön tüzet észlel, tüzet lát, haladéktalanul hívjon segítséget a 112-es ingyenes központi segélyhívó telefonszámon! Vigyázzunk egymásra!

Felcsúti „édenkertek”

Elismerés a „Magyarország legszebb konyhakertje” program győzteseinek

Nagy Enikő

Javassal községünk is csatlakozott a „Magyarország legszebb konyhakertje” elnevezésű országos kezdeményezéshez, mely – ahogy a neve is hirdeti – arra hivatott, hogy fellelje hazánk gondosan művelt kertjeit vagy akár balkonjait, elismerve a kertművelők munkáját, ösztönözve a lakosságot, hogy minél többen alakítsanak ki odahaza vagy akár kölcsönvet, netán bérelt földterületen kisebb vagy nagyobb veteményest, akár egyénileg, akár közösségben, mert hát a hazai, a magunk által gondozott, saját természetű zöldségnél, fűszer- és gyógynövénynél, gyümölcsnél semmi sem lehet izletesebb. Felcsút kertművelői szép számmal jelentkeztek a pályázatra, s bejárva a szebbnél szebb portákat a zsűri meghozta döntését: kiderült, mely

konyhakert találtatott a legszebbnek falunkban. Az első helyet – a lapunkban is bemutatott – Bereczki Györgyné Pozsonyi utcai kertje érdemelte ki, a második helyezett a Rákóczi utca lakója, Bíró Józsefné lett, a harmadik Apró Krisztián a Kossuth utcából, Schmidt Istvánné a Fő utcából pedig különdíjat kapott. Minthogy a járványveszély miatt elmaradt a falunap, melynek keretében átadtuk volna a díjakat, s mivel a mostani helyzet sem tette lehetővé, hogy díjátadó-ünnepséget rendezzünk, önkormányzatunk képviseletében Szabó Péter alpolgármester, Csiba Zoltán, a Letenyey gimnázium agrármérnök-tanára, a bírálóbizottság elnöke, valamint a konyhakertprogramot Felcsúton életre hívó Szecsődi Zsuzsa könyvtáros, közművelődési szakember nemrégiben személyesen keresték fel a pályázat nyertesait, s egy különleges borral, illetve egy – akár kertészeti eszközökre is beváltható – ajándékutalványt rejtő csomaggal köszönték meg a kertművelők fáradozásait.

Ilonka néni saját készítésű mikuláscsizmákkal lepte meg látogatóit

Ilonka néni lehet a közönségdíjas!

December 6-ig lehet szavazni a „Magyarország legszebb konyhakertje” program közönségdíjasára, aki akár a felcsúti győztes, Bereczki Györgyné is lehet. Ahhoz, hogy a mi Ilonka néni legyen az ország legkedveltebb kertművelője, csupán a „lájkjainkra” van szükség. A kezdeményezés Facebook-oldalán szavazhatunk az egyes kertekre, az nyeri el a közönségdíjat, aki a legtöbb lájkot kapja. A kitüntést az országos elismerést elnyerők ünnepségén adják majd át (ennek időpontja a járványhelyzet miatt még kérdéses). Támogassuk együtt kertművészüNKET!

Ilonka néni kertjére itt szavazhatunk:
<https://www.facebook.com/legszebbkonyhakertek>

„Ne félj, mert megváltottalak,
Neveden szólítottalak,
Karjaimba zártalak,
Örökre enyém vagy.”

Fájó szívvel, de Isten akaratában
megnyugodva, a család tudatja, hogy

DR. GODA LAJOS

2020. november 28-án életének 69. évében
szentségekkal megerősítve Teremtőjéhez hazatért.

Életével, valamint orvosként és lelkipásztori
kisebítőként végzett munkájával Isten szeretetét
hirdette és az emberek gyógyulását szolgálta.

Földi maradványait 2020. december 4-én,
pénteken 14:00 órakor helyezzük örök nyugalomra a
felcsúti Pozsonyi utcai temetőben. Lelki üdvösségéért
a temetés előtt, 13:00 órakor gyászmise lesz
a felcsúti Nagyboldogasszony templomban.

A gyászmisét a bicskei katolikus plébánia youtube csatornáján
élőben közvetítik. A Digi tv előfizetői a Puskás TV adásában
később visszanezhetik. Arra biztatunk mindenkit, hogy a koronavírus
járvány miatt, egészségének védelme érdekében online kapcsolódjon
be a gyászszerzésbe.

AZ ÖRÖK VILÁGOSSÁG FÉNYESKEDJÉK NEKI!

Madárlesen

Gazsi Máté fotója a legjobbak között

Egy ötösért cserébe ragadott először fényképezőgépet, s kezdett el hazai állatfajokat lencsevégre kapni Gazsi Máté. Az iskolai házi feladatból nem sokkal később szerelem lett, s Máté a Vál-völgyi Fiatalokért Alapítvány ösztöndíjának köszönhetően hamarosan megvehette élete első komolyabb fotómasináját. Azóta, ha csak teheti, a természetet járja, figyeli a vadállatok viselkedését, s egész közelről fotózza a különlegesebbnél különlegesebb fajokat, megörökítve csodálatos világunkat. Bár alig több mint egy éve fotóz csupán, „Az első falat” című képe – közel ezer alkotás közül – nemrég bekerült a „Madarak fényben és árnyékban” fotópályázat ötven „legjébe”, s végül a közönségdíjat nyerte el. Az Endresz György Általános Iskola nyolcadikos tanulója fotós kalandjairól mesél nekünk.

Nagy Enikő, fotó: Gazsi Máté

„Gazából csak tavaly tavasszal kezdtem el fotózni, a korábbi földrajztanárnőmtől hallottam egy magyar kezdeményezésről, a Fajbook nevű internetes oldalról, ahová a felhasználók saját fotóikat tölthetik fel az albumukba, és értékes ajándékokért versenyezhetnek velük. A projekt célja, hogy a környezetünkben élő állatokat megismerjük, és a lényeg, hogy minél több fajt gyűjtsünk. A tanárnőm azt mondta, ötös jár azért, ha valaki benevez, így gondoltam, megpróbálom – osztja meg velünk a történetét Gazsi Máté. – Elkezdtem járni a környéket a különböző állatfajok után kutatva, és azt vettem észre, hogy egyre jobban tetszik ez az egész. Először a telefonommal és a szüleim gépével fényképeztem, majd a Vál-völgyi Fiatalokért Alapítvány ösztöndíjából vettem magamnak egy fényképezőgépet. Azóta rengeteget járok a természetbe.”

Magyarország legnagyobb természetfotós „Lutra-albumának” köszönhetően elképesztő távlatok nyíltak Máté előtt. Mivel tavaly télen az előkelő negyedik helyen végzett az online állatfotógyűjtő-projektben, nyereményként egy teljes napot tölthetett el a világhírű magyar természetfotós, Máté Bence egyik hazai lesében. Mi több, mivel a gyerekek között ő lett a második, „a láthatatlan madárfotós”, aki egyébként a Fajbook ötletgazdája is, felajánlott számára egy 500 ezer forintos bérleti utalványt, így Máté kaphatott egy igazán jó objektívet. „Június végén került sor a híres detektívüveges les meglátogatására, ott készült az a fotó hajnalban, amellyel aztán a fotópályázatra jelentkeztem – mondja. – De számomra nem csupán ezért emlékezetes ez a nap, hanem azért is, mert ekkor találkozhattam Daróczy Csabával és Máté Bencével, a két példaképemmel, akik rengeteget tanítottak nekem. Sokszor nézem az alkotásaikat, amelyek inspirációt jelentenek számomra, de próbálkozom saját ötletekkel is. A mesterim munkái mellett kedvelem Potyó Imre, Litauszki Tibor és Horesnyik Ervin műveit – mindegyikből lehet valami újat tanulni.”

Máté az interneten talált rá a „Madarak fényben és árnyékban” című fotópályázatra, melyet a vadludakat köszöntő Tatai Vadlúd Sokadalom kísérőprogramjaként hirdettek meg. A 220 hektáros tatai Öreg-tó hazánk legrégebbi, csaknem 700 éves mesterséges halastava. Az eurázsiai tundrák vidékéről érkező vadludak évszázadokkal ezelőtt itt találtak éjszakázó- és pihenőhelyre hosszú vonulásuk során. S minden év novemberében visszatérnek, hogy a telet nálunk töltsék, majd február végén visszainduljanak az északi költőhelyek felé. Több mint negyvenezren érkeztek idén. Az ő köszöntésükre rendezik meg évente Kelet-Közép-Európa egyik legrangosabb természetvédelmi fesztiválját, nem volt ez másképp most sem, ezúttal azonban az online térben figyelhettük meg az egyedülálló természeti jelenséget. November 28-án, a virtuális sokadalom keretében hirdették ki a fotópályázat győzteseit is. A mi Máténk képe a beérkezett

905 pályamunka közül bekerült a fotósokból és természetvédelmi szakemberekből álló – Máté egyik kedvence, az év természetfotósa, Potyó Imre vezette – zsűri által a legjobbnak választott ötvenbe, így a döntőbe, ahol azokat a képeket díjazták, amelyek a madarakat valamilyen megismételhetetlenül különleges helyzetben örökítik meg. Máté fotója a közönségdíjat érdemelte ki. „Már több fotópályázaton is indultam, s megtörtént, hogy néhány képemet egy online kiállítás darabjai közé is beválasztották – meséli Máté. – De álomban sem gondoltam volna, hogy a fotóm egyszer ilyen szép helyen végez. Csak megpróbáltam, és sikerült. Nagyon boldog vagyok, hogy ilyen eredményt értem el.” Az ötven legjobb fotóból kiállítást szerveznek, s könyvként is kiadják őket.

„Úgy érzem, hogy megtaláltam a legérdekesebb elfoglaltságot, nagyon szeretek kirándulni, kinn lenni a természetben, tanulmányozni az élővilágot – fogalmaz Máté, akinek a matematika és a fizika mellett a földrajz és a biológia a kedvenc tantárgya. – Bármít szívesen fényképezek a természetben, a legjobban a madárfotókat szeretem, de makrózni is próbálok, virágokat, gombákat, bogarakat. Szeretek a friss levegőn lenni, kinn a szabadban, ahol egyedül lehetek a természettel. Az objektív segítségével az élet egyik másik, sokszor rejtett oldalát is megismerhetem és megmutathatom, és a természet szépségét felfedezhetem és megörökíthetem, mások számára is láthatóvá tehetem. Olyan dolgokra is rácsodálkozhatok, amit szabad szemmel talán meg sem láthatok.”

A hideg téli napok teendői

Kertészeti Áruda

Az esztendő lezordabb évszakában sem unatkozik a kertet szerető ember. A kertünkben a növényeink „csökkentett módban” élnek az életüket. Igyekeznek a nagy hidegeket túlélni, a maguk módján védekeznek is ugyanúgy, mint mi, emberek. A gondos kertész ilyenkor is együtt él a kedvenceivel, igyekszik segíteni rajtuk ebben a nehéz időszakban is.

A hajnali fagyok jegesedéseit távolítsuk el a növényeinkről. A ráakodott hó vagy jég súlyától az ágak letöredezhetnek. A tujafélétet fokozottan védjük a hó- és jégveszélytől, mert nagymértékben károsodhatnak. A füge és egyéb, meleget kedvelő növényeinket folyamatosan óvnunk kell. A tövükre halmozhatunk faleveleket, de megfelel a kukoricaszár vagy a szalma is. Tartósabb mínusz 10 alatti fagyokban lehetőség szerint tekerjünk rájuk fagyvédő fóliát. Vigyázzunk az átfagyott növényekre, mert könnyebben törnek ágaik, illetve rügyképződményeik.

Enyhe időjárás esetén elvégezhetjük az elmaradt talajművelést. A vizet csapadékszegény időszakban szükség szerint pótolnunk kell. A fák törzseit folyamatosan tisztogathatjuk a megbúvó kártevőktől, amikor az időjárás erre megfelelő. Fiatalabb fákon sikárkefét használunk, az idősebbeken nyugodtan bevethetjük a drótkefét. Az így letisztított kéregdarabkákat az elhalt gyümölcsbábokkal együtt gondosan gyűjtjük össze és lehetőség szerint égessük el. A pázsitunkról fagymentes időben folyamatosan távolítsuk el a vakondtúrásokat is.

A teletetett növényeinket heti rendszerességgel vizsgáljuk át. Megjelenhetnek rajtuk különféle betegségek okozói. Ha az előző szemlénk után nagymértékű levélhullást vagy száradást, esetlegesen (például a leanderen) levélsárgulást tapasztalunk, sürgősen keressük meg az okát, és végezzük el a szükséges óvintézkedéseket. Ha van lehetőségünk, a betegnek tűnő növényt különítsük el. A teletetett növényeinknek ritkábban, de szükségük van a víz utánpótlására. Az általános szabály szerint hetente egyszer méretüknek megfelelően nedvesítsük be őket az ültetőközegükben. Két-három hetente a leveleiket gyengén vízpermettel is felfrissíthetjük. Ügyeljünk, hogy a teletetőben állandó 6-8 fok körüli hőmérséklet legyen, és természetes fényt biztosítsunk növényeink számára.

Ne feledkezzünk meg a madarokról sem. Az itatóedényt naponta ellenőrizzük, mivel fagyos időszakban nagyon nehezen tudnak folyadékhoz jutni a madarak. Az etetőekben mindig legyen számukra természetesen elérhető táplálék.

Óvjuk a természetet, nehéz időszakban szüksége van a mi segítségünkre is!

Fotó: pexels.com

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Láthatatlan tésztájú almáspite, tetején házi sárgabaracklekvárral

Adventbe lépve, karácsonyhoz közeledve egy igazi ünnepre hangoló finomsággal kedveskedünk olvasóinknak. Nagymama konyhájának egyik klasszikusát hoztuk el Önöknek – következze hát a házi almáspite egészséges verzióban, kissé újragondolva.

Hozzávalók:

3-4 db nagyobb alma
1 db lenmagtojás (1 ek. lenmagliszt 3 ek. langyos vízzel elkeverve)
1 ek. útifűmaghéj
50 g porcukor
1 db vaníliarúd belseje
só
200 g vegán margarin
fél citrom leve
1 tasak sütőpor
40 g kölesliszt
60 g mandulaliszt
baracklekvár (a tetejére)

Elkészítés:

Az almát vékony szeletekre vágjuk, és összekeverjük a többi hozzávalóval. A margarint olvasztott állapotában használjuk fel. Amikor lágyan összekevertük az almát a többi összetevővel, pite formába öntjük, majd óvatosan egyengetjük, hogy mindenhol egyenletesen kitöltse a formánkat. 190 fokra előmelegített sütőben, légkeveréssel pirosra sütjük. A sütés utolsó két percében baracklekvárt kanalazunk a tetejére, és azzal együtt 1,5-2 percig készre sütjük. Kihűlve, egy csésze kávéval a karácsonyi reggelek kiváló reggelije lehet, vagy egy csésze teával délutáni desszertnek is remek. Könnyed, gluténmentes, egészséges finomság.

Névjegy

Dr. Árvai Anita

„Veganeeta (ejtsd: veganita – a szerk.) vagyok, a Veganeeta Home megálmodója, megvalósítója, üzlet- és ügyvezetője, szíve-lelke, motorja, egyik felszolgálója, baristája, kreatív séfje, állandó fejlesztője, marketingese, néha takarítónője, háziasszonya, aki nem csupán a vegánság életmódbeli, hanem filozófiai értelemben vett létjogosultságának elkötelezettje is. Boldog édesanya és a világ egyik legboldogabb felesége. Imádom az ételeket, az ízeket, az illatokat, lételemem a konyha, a konyhai alkotás, az alapanyagok merész párosítása, a kísérletezés velük, méghozzá tisztán növényi alapokon.”

Minden adott életünk legszebb karácsonyához

Jäger Tamás

A harmadik trimeszterben járunk. Most bármikor bármi megtörténhet, van még néhány hetünk. Néha úgy érezzük, nem bírjuk kivárni. Máskor meg úgy, hogy túllennénk már rajta. Annyi mindent kell még addig intézni, és most semmi sem olyan, mint máskor, minden teli van újdonsággal, új kihívások sora gyülekezik, hogyan fogjuk megoldani, ami ránk vár? Lesz-e, aki segít majd a szükségben? Úgy érezzük, sok a riasztó előjel, és nagy a bizonytalanság. Nem vagyunk nyugodtak. Mi lesz, ha megszületik? A kihívások végeláthatatlan sora még tovább fokozódik, jaj, vajon minden rendben lesz-e, tudjuk-e majd teljesíteni minden kötelességünket? Az a Csepp Öröm, aki érkezik, vajon átsegít-e minket a zavaros világ nehezítette kacskaringós kerülőutakon, hogy végül békét leljünk Övele?

Vajon nem efféle gondolatok kavargtak Mária és József fejében, amikor elindultak Názaretből gyalog, számárháton megtéve a többnapos utat a teljes bizonytalanságba? Nem olyanba, mint ami most körülvesz minket, hanem szinte a semmibe: oda, ahol senki nem várta őket, és még konkrét úti céljuk sem lehetett. Egy helyre, ahol mégis maga az Isten lépett a Földre: egy egyszerű ház istállójába. Ahol nem kijárási tilalom volt, hanem életveszély a kisgyermek számára, ahol nemhogy nem volt elég kórházi ágy, de még orvos sem volt. Isten akaratából mégis megszületett egy Gyermek, akinek az ünnepét mi magunk is széppé szeretnénk tenni, de most másképp állnak a dolgok. Vélhetően újra kell gondolnunk a karácsonyra való készülődésünket, mert korlátok közé szorítanak minket. Mit tehetünk hát?

Azt, hogy valóban újragondoljuk mindazt, ami eddig rutinszerűen működött – ahogyan Mária és József is újrafogalmazta az életét az angyali üdvözlés után. Nem kellett hozzá semmi egyéb, csak a gondviselő Istenbe vetett mélységes hit. És amikor ez a gondolat megérkezik hozzánk, akkor ébredünk rá, hogy minden adott – akár egész életünk legszebb karácsonyának megünnepléséhez is: hiszen van hol laknunk, van, akinek ünnepet készíthetünk, van, akikért ott vagyunk, ahol pontosan lennünk kell, mert van, aki örülni fog a bejglőnek, van, aki haza fog érkezni. És ha még másképp, esetleg szerényebben ünnepelünk is, mindenre lehetőség lesz, mert az Úr Krisztus érkezik, aki egy zűrzavaros világban is ugyanazt jelzi a saját kisgyermek-ségével: „azért jöttem a világba, hogy életetek legyen, és bőségben legyen”.

Élet és bőség a betlehemi istállóból. Nem olyan, amit a világ kínál: annál sokkal több. A világ mindent odaigér, de elbizonytalanít, és csal. A betlehemi bőség azonban olyan bőség, amit senki nem vehet el attól, aki egyszer rátalál. Maga a Szeretet. Nem kell hozzá semmi egyéb, csak az Isten gondolata: „magamat adom a világnak”.

Adj a Isten, hogy a zavaros világban az érkező Krisztus legyen a mi erősségünk és oltalmunk, és a belé vetett hitünk kísérje mindennapjainkat az ünnep után is.

A bezárt templomajtó tanítása

Hős Csaba

I dén másodjára a járványhelyzet okán a templomajtó zárva maradnak. Am ezek a zárt ajtó mégis tanítanak.

Tanítanak a zárt ajtó a nyitott ajtó megbecsülésére. Legalább annyira drámai az, amikor a jó időkben van templom, de nem kell sokaknak, mint az, amikor a bajban kellene a templom, de nincs. Csak nagy alázattal kérdezhető: Megbecsültük mi a nyitott templomajtókat? Mi, lelkipásztorok és papok, mi, keresztyének és keresztények, mi, magyarok, mi, európaiak? Mert azok nyitva voltak! S ha Isten megkönyörül rajtunk, talán egyszer megint nyitva lesznek. S várják majd megint vasárnapról vasárnapra az embereket. Hívókat és keresőket, elveszetteket és megtaláltakat.

Tanítanak a zárt ajtó arról, hogy bár fájó, de mégsem tragédia a bezártságuk. Szomorú, hogy nincs templomi istentisztelet, de nem tragédia. Évezredek története mondja el beszédesen, hogy Isten népe életében újra és újra voltak olyan időszakok, amikor nem volt templom és templomi istentisztelet. Az Ószövetség népe a babiloni fogság idején szakadt el hosszú évtizedekre templomától. De hitében mégis erősödött. Az őskeresztyének házanként tartottak istentiszteletet. Erősödve hitükben. Az őskeresztyének katakombákban jöttek össze. És erősödtek. Az ellenreformáció idején erdők és nádasok sűrűjében hangzott fel a zsolttár. Vagy itt, Felcsúton sem volt templomi istentisztelet 75 évvel ezelőtt hónapokig, amikor falunkon vonult át a front. Nem tragédia a templomnélküliség. Az istennélküliség a tragédia. A templomnélküliség csak böjt, csak bűnbánat, csak tisztázódás, csak megerősödés. Templom nélkül derül ki igazán a hitvalló identitás!

Tanítanak a zárt ajtó arról, hogy a templomon kívül is van istentisztelet. A zárt ajtó újra felfedeztethetik velünk a protestáns spiritualitás, a református kegyesség egy sereg feledésbe merült módját. Csak hármat említsünk ezek közül. Egyfelől istentisztelet a magányos, egyéni csendesség is. Amikor az ember a biblia fölé hajol, imára kulcsolja kezét, s talán elolvass egy-egy rövidke áhítatot, magyarázatot is napi igeszakaszához. Olvas! Végre megint olvassa az ígét! Másfelől az istentiszteletnek leporolandó lehetősége ezekben a nehéz időkben a családi istentisztelet. Szabad most újra a szűk családnak az asztal köré telepedni. Szabad újra énekelni. Szabad újra saját őszinte szavainkkal megszólítani az Istent. Szabad hangosan ígét olvasni. De el lehet olvasni a hozzá fűzött magyarázatot is. Egyházközségünk az ilyen családi istentiszteletek megtartására buzdít. Ezért döntöttünk úgy, hogy gyülekezeti tagjaink számára – sőt mindenki számára, aki kéri – e-mailen megküldjük a vasárnapi ige magyarázatát. Sőt, gyülekezetünk Facebook-oldalán is lehet követni az igemagyarázatokat. Erő van ezekben a családi istentiszteletekben. Csak mernénk kipróbálni! Summában: akiknek eddig otthonuk volt a templomuk, azoknak most ezekben a nehéz napokban templomukká lehet az otthonuk. Így érkezünk odáig, hogy harmadszorban református szemléletünk szerint istentiszteletünkkel válhat a mindennapi élet. Munka és házimunka, főzés és gyermeknevelés, minden-minden hétköznapi tevékenység lehet istentiszteletté. Amennyiben úgy történik az, hogy Isten nevére dicséretet, másokra nézve pedig áldást hoz.

Ezékiel könyvének 11. fejezetében, a 16. versben döbbenetes dolgot mond az Úristen az Ó fogságba került népével kapcsolatban: „Én leszek nekik templomul!” Más fordításban: „Én – az Úr – vagyok a szentélyük egy kis időre!” Bár lenne a zárt templomajtó idején is maga az Úristen templomul mindannyiunk számára!

Tudta-e, hogy...

harminc évvel ezelőtt,

a rendszerváltást követő első önkormányzati választásokon, 1990. szeptember 3-án, Felcsúton az alábbi személyeket választották meg: Noll Zoltán (polgármester), Herder Imre, Monostori András, Oláh János, Szabó Lajos, Szarvas József, Varga György, Virág József, Zeke Endre (képviselők). Október 11-én, a képviselőtestület alakulóülésén a polgármester és a testület tagjai letették esküjüket, valamint átvették megbízóleveleiket. Sajnos Herder Imre, Monostori András, Virág József és Zeke Endre már eltávozott közülünk. Ne feledjük őket, őrizzük emléküket!

Noll Zoltán

Isten hozta!

Az őszt ugyancsak gyermekáldással érkezett közösségünkbe.

Baracskai Roland
– Baracskai-Heitler
Adrienn és Baracskai
Roland kisfia – október
1-jén,

Varga Erik – Vargáné
Jónás Elizabet és Varga
József kisfia – október
9-én,

Petre Noel – Györgyi
Bernadett és Petre
János kisfia – október
24-én,

**Horváth-Gyarmati
Izabella** – Horváth-
Gyarmati Eszter és
Horváth Zsolt kislánya –
november 3-án született
meg.

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester november hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnapjait is köszöntötte.

Szecsődi Istvánné a 71., **Rácz Jánosné** a 76.,
Marton Józsefné a 78., **Domnatics Imre** a 85.,
Bak István a 76., **Gebauer Lászlóné** a 78.,
Gulyás Ferencné a 76., **Szabó Lajosné** a 87.,
Szőcs Dezső a 78., **Nagy Jánosné** a 92.,
Bíró Józsefné a 76., **Németh Lászlóné** a 72.,
Tóth László a 87., **Matus István Elemér** a 74.,
Koch László József a 73., **Czagler Zoltánné** a 74.,
Nagy László Antal pedig a 75. születésnapját ünnepelte.

Idén nem „közlekedik”
a Mikulásvonat

Mint hogy a járványhelyzet miatt
általános rendezvénytilalom
lépett életbe,
s a kormány rendelkezéseinek
értelmében
minden gyülekezés tilos,
ebben az évben nem indíthatjuk útjára
a Mikulásvonatot,
de bízunk benne, hogy jövőre
az ünnepre varázsolt Kisvasúton
ismét együtt várhatjuk
a Mikulást a gyerekekkel
szerte a Vál völgyéből.

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok,
autófelszerelések, kávé,
üdítő széles választékával várja Önt
mindennap 5.30-tól 20.30-ig
a felcsúti benzinkút!
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

**Műszaki kereskedés
nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél**

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

**VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET**

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

@ jotojas.hu

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Mészáros
PUB ES PIZZERIA

Látogass el éttermünkbe
vagy rendelj házhoz
és élj a szolgáltatás
adta előnyökkel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával
fizetned rendelésed?
Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MesarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

**PUSKÁS
SPORT HOTEL
ALCSÚT
AKADÉMIA**

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

**GONDOS
TÜZÉP**
Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750